

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 20 november 2008
in zaken nrs. 07/28808, 07/28865, 07/28873, 07/28868, 07/28871,
07/28869, 07/28870, 07/28867 en 07/28866 in de gedingen tussen:

en hun zeven kinderen

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 15 juni 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) de aan _____ en hun zeven kinderen (hierna: de vreemdelingen) verleende verblijfsvergunningen asiel voor onbepaalde tijd ingetrokken. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 20 november 2008, verzonden op 24 november 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage (hierna: de rechtbank) de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard en de besluiten van 15 juni 2007 vernietigd. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 december 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 8 september 2009, waar de staatssecretaris, vertegenwoordigd door mr. B.M. Kristel, werkzaam bij het Ministerie van Justitie, en de vreemdelingen, vertegenwoordigd door mr. T. Bissessur, advocaat te Zoetermeer, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In de grief betoogt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de vreemdelingen er onder de door de rechtbank in aanmerking genomen omstandigheden gerechtvaardigd op mochten vertrouwen dat de aan hen verleende verblijfsvergunningen asiel voor onbepaalde tijd niet zouden worden ingetrokken. De staatssecretaris betoogt dat de rechtbank door aldus te overwegen, de vaste jurisprudentie van de Afdeling met betrekking tot de precieze invulling van het vertrouwensbeginsel niet heeft onderkend. De staatssecretaris betoogt dat _____ (hierna: de hoofdpersoon) op basis van onjuiste of onvolledige informatie rechten heeft verworven. De vreemdelingen hadden er daarom steeds rekening mee dienen te houden dat op enig moment rechtsherstel kon plaatsvinden. Verder kon slechts aan een expliciete mededeling van de staatssecretaris dat die valse en/of onvolledige gegevens niet worden tegengeworpen, een gerechtvaardigd vertrouwen worden ontleend dat de verblijfsvergunningen niet zouden worden ingetrokken. Die mededeling is in het onderhavige geval niet gedaan. De staatssecretaris heeft in dit kader verwezen naar de uitspraken van de Afdeling van 21 december 2005 in zaak nr. 200506113/1 (JV 2006/52) en 9 maart 2004 in zaak nr. 200307667/1 (JV 2004/183).

2.2. Ingevolge artikel 35, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) kan de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd, als bedoeld in artikel 33 van die wet, worden

ingetrokken, indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt, dan wel gegevens heeft achtergehouden, terwijl die gegevens tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.

2.3. De hoofdpersoon heeft tijdens een op 16 november 2000 gehouden gehoor verklaard dat zij bij haar aanvraag om toelating als vluchteling onjuiste informatie heeft verstrekt. Zo heeft zij verklaard onder meer als gezinsleden kinderen te hebben opgegeven die niet haar eigen kinderen zijn, en zowel onder haar eigen naam als onder de naam van haar zwager asiel te hebben aangevraagd.

2.4. Niet in geschil is dat de staatssecretaris gelet hierop bevoegd was om de verblijfsvergunning van de hoofdpersoon en de afhankelijke verblijfsvergunningen van de overige vreemdelingen in te trekken. Ter beoordeling staat thans of de rechtbank op goede gronden tot het oordeel is gekomen dat het beginsel dat gewekt vertrouwen dient te worden gehonoreerd, er aan in de weg stond dat de staatssecretaris gebruik heeft gemaakt van zijn bevoegdheid om de verleende verblijfsvergunningen in te trekken.

2.5. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (bijvoorbeeld voormelde uitspraak van 21 december 2005), dient een vreemdeling die op basis van onjuiste of onvolledige informatie rechten verwerft, er steeds rekening mee te houden dat op enig moment rechtsherstel kan plaatsvinden. Evenwel kunnen zich zodanige bijzondere feiten en/of omstandigheden voordoen dat de desbetreffende vreemdeling er gerechtvaardigd op mocht vertrouwen dat een verleende verblijfsvergunning niet zal worden ingetrokken. Voor zover de staatssecretaris onder verwijzing naar voormelde uitspraak van 9 maart 2004 heeft betoogd dat in dit geval slechts sprake kan zijn van evenbedoeld gerechtvaardigd vertrouwen ingeval van een expliciete mededeling dat de onjuiste of onvolledige informatie niet zal worden tegengeworpen, kan de staatssecretaris in dat betoog niet worden gevolgd, nu de onderhavige situatie wezenlijk verschilt van de situatie als aan de orde in de zaak waarin op 9 maart 2004 voormelde uitspraak is gedaan.

De hoofdpersoon en haar dochter zijn op 16 juni 1997 toegelaten als vluchteling. Op 1 april 2001 is deze status van rechtswege aangemerkt als een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Aan de overige vreemdelingen is bij besluit van 1 april 2003 een van de hoofdpersoon afhankelijke verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend, met een geldigheidsduur van 24 december 2002 tot 24 december 2005. Met uitzondering van één van de kinderen van de hoofdpersoon, is bovendien aan deze vreemdelingen vervolgens bij besluit van 24 mei 2006 een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd verleend. De staatssecretaris heeft in het gehoor van 16 november 2000, op grond waarvan kon worden vastgesteld dat de hoofdpersoon op basis van onjuiste gegevens rechten heeft verworven geen aanleiding gezien het recht op verblijf hier te lande van de hoofdpersoon opnieuw te beoordelen en te onderzoeken of er reden was de verleende verblijfsvergunning in te trekken. Naar aanleiding van het onderzoek om de familiebanden van de hoofdpersoon met de overige vreemdelingen vast te stellen, waarvan de resultaten op 24 december 2002 bekend zijn geworden, heeft de

staatssecretaris evenmin een dergelijk onderzoek gedaan. Integendeel, de staatssecretaris heeft aan de overige vreemdelingen van de hoofdpersoon afhankelijke verblijfsvergunningen asiel voor bepaalde tijd verleend die later zijn omgezet in verblijfsvergunningen asiel voor onbepaalde tijd. Een plausibele verklaring daarvoor heeft de staatssecretaris niet kunnen geven. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de staatssecretaris onder deze omstandigheden, zoals ter zitting bij de Afdeling nader toegelicht, door te handelen en na te laten als hierboven omschreven, waarvoor de staatssecretaris geen verklaring heeft kunnen geven, in dit geval bij de vreemdelingen het gerechtvaardigde vertrouwen gewekt dat het afleggen van onjuiste verklaringen door de hoofdpersoon niet langer grond vormde om verblijf hier te lande alsnog te weigeren en dat de hun nadien verleende verblijfsvergunningen derhalve niet zouden worden ingetrokken. De rechtbank is terecht tot eenzelfde oordeel gekomen. De grief slaagt reeds hierom niet.

2.6. Het hoger beroep is ongegrond. Hetgeen overigens is aangevoerd heeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.7. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdelingen in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 644,00 (zegge: zeshonderdvierenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. C.H.M. van Altena, leden, in tegenwoordigheid van mr. W.S. van Helvoort, ambtenaar van Staat.

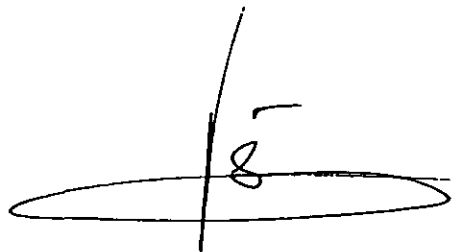
w.g. Troostwijk
voorzitter

w.g. Van Helvoort
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 november 2009

361.
Verzonden: 9 november 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping horizontal stroke with a vertical line intersecting it near the center, and a small loop at the end of the vertical line.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

II

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

Reg.nrs.: AWB 07/28808, 07/28865, 07/28873, 07/28868, 07/28871, 07/28869, 07/28870, 07/28867 en 07/28866 BEPTDN

UITSpraak ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht (Awb)

Inzake :

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- .7.
- 8.
- 9.

eisers, allen met de Iraakse nationaliteit,
woonplaats kiezende ten kantore van hun gemachtigde, mr.drs. T. Bissessur, advocaat te
Zoetermeer,

tegen : de staatssecretaris van Justitie, verweerder, gemachtigde mr. M.A. Pruss,
ambtenaar ten departemente.

I PROCESVERLOOP

1 Eiseres sub 1 is met ingang van 16 juni 1997 toegelaten als vluchteling. Op 1 april 2001 is deze status van rechtswege aangemerkt als een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Verweerder heeft eiseres op 13 maart 2007 schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen van 26 januari 2007 tot intrekking van de verblijfsvergunning asiel. Eisers hebben hun zienswijze op deze mededeling schriftelijk naar voren gebracht. Op 16 mei 2007 heeft een hoorzitting plaatsgevonden. Bij besluit van 15 juni 2007 heeft verweerder de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd van eisers ingetrokken met terugwerkende kracht tot aan de ingangsdatum, 16 juni 1997.

2 Eisers sub 2, 4, 5, 6, 8 en 9 zijn bij besluit van 1 april 2003 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd met ingang van 24 december 2002 geldig tot 24 december 2005. Bij besluit van 24 mei 2006 zijn zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Verweerder heeft eisers op 13 maart 2007 schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen van 26 januari 2007 tot intrekking van hun verblijfsvergunning asiel. Eisers hebben hun zienswijze op deze mededeling schriftelijk naar voren gebracht. Op 16 mei 2007 heeft een hoorzitting plaatsgevonden. Bij besluit van 15 juni 2007 heeft verweerder de

Reg.nrs. AWB 07/28808, 07/28865, 07/28873, 07/28868, 07/28871, 07/28869,
07/28870, 07/28867 en 07/28866 BEPTDN

2

verblijfsvergunningen asiel voor onbepaalde tijd van eisers ingetrokken met terugwerkende kracht tot aan de ingangsdatum, 24 december 2002.

3 Eiser sub 3 is bij besluit van 1 april 2003 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd met ingang van 24 december 2002 geldig tot 24 december 2005.

Verweerder heeft eiser op 13 maart 2007 schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen van 26 januari 2007 tot intrekking van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Eiser heeft zijn zienswijze op deze mededeling schriftelijk naar voren gebracht. Op 16 mei 2007 heeft een hoorzitting plaatsgevonden. Tijdens dit gehoor is gebleken dat eiser in het bezit was van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, verleend onder een ander V-nummer.

Bij brief van 8 juni 2007 heeft verweerder, in aanvulling op het voornemen van 26 januari 2007, eiser schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen tot intrekking van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Eiser heeft zijn zienswijze op deze mededeling schriftelijk naar voren gebracht.

Bij besluit van 15 juni 2007 heeft verweerder de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd van eisers ingetrokken met terugwerkende kracht tot aan de ingangsdatum, 24 december 2002.

4 Eiseres sub 7 is met ingang van 16 juni 1997 toegelaten als vluchteling. Op 1 april 2001 is deze status van rechtswege aangemerkt als een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Verweerder heeft eiseres op 13 maart 2007 schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen van 26 januari 2007 tot intrekking van de verblijfsvergunning asiel. Eisers hebben hun zienswijze op deze mededeling schriftelijk naar voren gebracht. Op 16 mei 2007 heeft een hoorzitting plaatsgevonden. Bij besluit van 15 juni 2007 heeft verweerder de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd van eisers ingetrokken met terugwerkende kracht tot aan de ingangsdatum, 16 juni 1997.

5 Bij besluiten van 14 juli 2007 hebben eisers tegen de besluiten van 15 juni 2007 beroep ingesteld bij de rechtbank.

6 Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.

7 De openbare behandeling van de beroepen heeft plaatsgevonden op 5 juni 2008. Eisers sub 1, 2 en sub 4 tot en met 9 zijn aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door hun toenmalige gemachtigde mr. A.R. Bissessur. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II OVERWEGINGEN

1 In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2 Eisers hebben in beroep primair het volgende aangevoerd. Het is in strijd met het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel om de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd van eiseres sub 1 in te trekken. Eiseres heeft bij de aanvraag op 16 juni 1997 de juiste

Reg.nrs. AWB 07/28808, 07/28865, 07/28873, 07/28868, 07/28871, 07/28869,
07/28870, 07/28867 en 07/28866 BEPTDN

3

gegevens van haar en haar dochter aan de intake-ambtenaar verstrekt. In het kader van de mvv-aanvraag voor haar echtgenoot en overige kinderen is door verweerder begin 1998 een onderzoek ingesteld naar de juistheid van de door eiseres verstrekte gegevens. Verweerder is vanaf begin 1998 op de hoogte geweest van de onjuiste en onvoldedige informatie die eiseres noodgedwongen en zonder opzet heeft verstrekt. Subsidiar heeft verweerder bij de afweging van de betrokken belangen onvoldoende rekening gehouden met alle bijzondere omstandigheden. Het bestreden besluit levert onevenredig nadeel op voor eiseres sub 1 en haar gezin. Uitzetting getuigt van bijzondere hardheid. Eisers hebben geen toekomst in Irak. Zij hebben gekozen voor een leven in Nederland. Uitzetting van eisers is tenslotte in strijd met artikel 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

3 Verweerder stelt zich onder verwijzing naar de ingediende stukken op het standpunt dat geen aanleiding bestaat om intrekking van de verblijfsvergunningen achterwege te laten.

4 Ingevolge artikel 35, eerste lid, onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) kan een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd worden ingetrokken als de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.

Volgens hoofdstuk C8/2 in samenhang met C5/2.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) kan intrekking plaatsvinden, tenzij sinds de verlening of verlenging een periode van twaalf jaar is verstreken. Indien er is geconstateerd dat er sprake is van het verstrekken van onjuiste gegevens en er beoordeeld is dat er geen gronden voor verlening van een vergunning meer bestaan, dan wordt de verblijfsvergunning ingetrokken met terugwerkende kracht naar het eerste moment van verlening. Hiermee wordt de ingangsdatum van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd bedoeld.

5 De rechtbank gaat uit van de volgende feiten.

Eiseres sub 1 en haar echtgenoot, eiser sub 2, hebben samen acht kinderen. Eiseres sub 1 heeft middels een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) een laissez passer verkregen om toegang tot Nederland te verkrijgen. Deze mvv en laissez passer waren afgegeven op naam van (de echtgenote van 1, de broer van de echtgenoot van eiseres). Eiseres sub 1 is samen met haar dochter, eiseres sub 7, Nederland ingereisd. Eiseres sub 1 heeft op 16 juni 1997 onder de naam een asielaanvraag ingediend bij het aanmeldcentrum Rijsbergen. Tijdens het eerste gehoor op 17 juni 1997 heeft eiseres opgegeven dat eiseres sub 1, naast haar dochter nog negen kinderen heeft die zich in het buitenland bevinden. Tijdens het nadere gehoor op 4 juli 1997 heeft eiseres sub 1 verklaard dat zij Irak heeft verlaten vanwege problemen in de periode van 10 maart 1997 tot 27 april 1997.

Op 12 februari 1998 heeft eiseres sub 1 een aanvraag ingediend om een machtiging tot voorlopig verblijf voor haar echtgenoot alsmede de kinderen.

Eiseres sub 5, is als dochter van eiseres sub 1, naar Nederland gekomen.
is als naar Nederland gekomen.

REG.NRS. AWB 07/288008, 07/28865, 07/28873, 07/28868, 07/28871, 07/28869,
07/28870, 07/28867 en 07/28866 BEPTDN

4

6 Ten aanzien van het beroep op het vertrouwensbeginsel overweegt de rechtbank als volgt. In het procesdossier bevinden zich afschriften van processen-verbaal die zijn opgemaakt in het kader van het politieonderzoek naar de vermissing van eiseres sub 5, in 1999. Op 4 januari 2000 is dit politieonderzoek heropend wegens het vermoeden dat de aangifte van een valse aangifte betrof. In het proces-verbaal van bevindingen van 11 januari 2000 van C.A. Roodnat-Pimmelaar, medewerker toelating bij de Vreemdelingendienst en tevens buitengewoon opsporingsambtenaar, is te lezen dat eiseres sub 1 en eiser sub 2 op 4 januari 2000 vrijwillig zijn verschenen bij de Vreemdelingendienst en hebben verklaard dat eiseres sub 1 in opdracht van twee broers van eiser sub 2 (en) heeft gehandeld. Eiseres sub 1 is in de plaats van de echtgenote van Nederland ingereisd. Eiseres moest doen alsof de jongere broers van eiser sub 2 haar kinderen waren. is geen dochter en is niet ontvoerd. Eiseres sub 1 en eiser sub 2 zijn op 11 januari 2000 nader verhoord door de afdeling vreemdelingendienst van de politie.

7 Op 16 november 2000 heeft verweerder eiseres sub 1 aanvullend gehoord naar aanleiding van het politieonderzoek naar de vermissing van en tevens naar aanleiding van verklaringen van haarzelf en haar familieleden na heropening van het politieonderzoek op 4 januari 2000 in verband met het doen van valse aangifte. Tijdens dit gehoor heeft eiseres sub 1 verklaard dat zij bij haar asielaanvraag onjuiste gegevens heeft verstrekt. Zo heeft zij bij de aanvraag om gezinshereniging personen als haar kinderen opgegeven die niet haar kinderen zijn. Ook heeft zij verklaard dat zij als de vrouw van naar Nederland is gekomen en dat zij zeven dagen later in Rijsbergen onder haar eigen naam asiel heeft aangevraagd.

8 De rechtbank stelt vast dat verweerder er in ieder geval vanaf 16 november 2000 van op de hoogte was dat eiseres sub 1 bij haar asielaanvraag onjuiste gegevens heeft verstrekt. Deze verklaring op zich was reeds voldoende geweest om tot intrekking van de verblijfsvergunning van eiseres over te gaan. Dit heeft verweerder niet gedaan. Het nader gehoor is voor verweerder wel aanleiding geweest om DNA-onderzoek te gelasten naar de familierelatie tussen eisers. Dit leidt de rechtbank mede af uit de brief van 27 november 2002 van verweerder aan eiseres sub 1 waarin het DNA-onderzoek wordt aangeboden. Uit het DNA-onderzoek is gebleken dat met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid kan worden gesteld dat eiseres sub 1 en eiser sub 2 de ouders zijn van eisers sub 3 tot en met 9. Vervolgens zijn aan eisers sub 2 tot en met 6 en sub 8 en 9 bij besluiten van 1 april 2003 verblijfsvergunningen asiel voor bepaalde tijd verleend met ingang van 24 december 2002 (datum uitkomst DNA-onderzoek), geldig tot 24 december 2005. De rechtbank neemt in aanmerking dat in het besluit van 1 april 2003 ten aanzien van bijvoorbeeld eiseres sub 5 is overwogen dat zij zich tevens noemt. In de begeleidende brief bij dit besluit aan de korpschef vermeldt verweerder volledigheidshalve dat referente, eiseres sub 1, op 16 november 2000 aan een medewerker van verweerder heeft verklaard dat eiseres sub 5 als Nederland is binnengekomen. Verweerder kan dan ook niet volhouden dat bij het verlenen van de afhankelijke verblijfsvergunningen aan eisers sub 2 tot en met 6 en sub 8 en 9 het dossier van de hoofdpersoon, eiseres sub 1, niet (grondig) is onderzocht. Het in het onderhavige geval belangrijkste document, namelijk het nader gehoor van 16 november 2000, is wel degelijk betrokken bij de verlening van de afhankelijke verblijfsvergunningen aan eisers sub 2 tot en met 6 en sub 8 en 9.

REG.NRS. AWB 07/28800, 07/28845, 07/28872, 07/28862, 07/28871, 07/28869,
07/28870, 07/28867 en 07/28866 BEPTDN

5

9 De vergunningverlening bij besluiten van 1 april 2003 is derhalve tot stand gekomen terwijl verweerder op de hoogte was van de inhoud van het nader gehoor van 16 november 2000. Dit is voor verweerder aanleiding geweest tot het instellen van het DNA-onderzoek, maar overigens heeft verweerder aan de inhoud van het nader gehoor geen consequenties verbonden. Vervolgens zijn aan eisers sub 2 tot en met 6 en 8 en 9 bij besluiten van 24 mei 2006 verblijfsvergunningen asiel voor onbepaalde tijd verleend. Ook toen zijn geen consequenties verbonden aan het nader gehoor, terwijl de verblijfsvergunningen van eisers sub 2 tot en met 6 en 8 en 9 van eiseres sub 1 afhankelijke vergunningen betroffen.

10 Onder deze omstandigheden mocht eiseres sub 1 er gerechtvaardigd op vertrouwen dat haar niet zou worden tegengeworpen dat zij onjuiste gegevens heeft verstrekt bij de aanvraag om toelating als vluchteling. Het beroep op het vertrouwensbeginsel slaagt.

11 Aangezien eisers sub 1 een beroep op het vertrouwensbeginsel toekomt, kan de intrekking van de afhankelijke verblijfsvergunningen van eisers sub 2 tot en met 9 ook niet in stand blijven.

12 De beroepen zijn dan ook gegrond. De bestreden besluiten worden vernietigd wegens strijd met het vertrouwensbeginsel. Verweerder wordt opgedragen om opnieuw te beslissen op de bezwaren van eisers.

13 De rechtbank ziet in dit geval aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Awb te veroordelen in de kosten die eisers in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs hebben moeten maken. Deze kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 322,- en een wegingsfactor 1). Aangezien ten behoeve van eisers een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb de betaling aan de griffier te geschieden.

Reg.nrs. AWB 07/28808, 07/28865, 07/28873, 07/28868, 07/28871, 07/28869,
07/28870, 07/28867 en 07/28866 BEPTDN

6

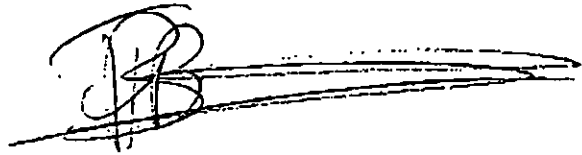
III BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage,

RECHT DOENDE:

- 1 verklaart de beroepen gegrond;
- 2 vernietigt de bestreden besluiten van 15 juni 2007 (kenmerk IND: 9706-16-2039);
- 3 bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt op de bezwaren van eisers met inachtneming van deze uitspraak;
- 4 veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden (Ministerie van Justitie) als rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden en aan de griffier dient te betalen;
- 5 bepaalt dat voormelde rechtspersoon het door eisers betaalde griffierecht ad € 143,- vergoedt.

Aldus gedaan door mr. F. Brekelmans en in het openbaar uitgesproken op 20 november 2008, in tegenwoordigheid van R.A.A. Strietman, griffier.



afschrift verzonden op: 24 NOV. 2008

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie www.raadvanstate.nl)



Immigratie en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
19 DEC 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DD:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:

de Staatssecretaris van Justitie,
 te 's-Gravenhage,
 appellant,
 gemachtigde: mr. F. Boone,
 ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
 van 20 november 2008,
 met kenmerk AWB 07/28808, 07/28865, 07/28873, 07/28868, 07/28871, 07/28869,
 07/28870, 07/28867 en 07/28866

Inzake:

i.e.a.,
 met kenmerk 9706.16.2039,
 aan te duiden als verweerders,
 gemachtigde: mr. T. Bissessur,
 advocaat te Zoetermeer

Proces
 Procesvertegenwoordiging

Bordewijklaan 62
 2591 XR Den Haag

Postbus 30120
 2500 GC Den Haag

mr. M.A. Pruss
 070 778 7104



1. Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie (hierna: de Staatssecretaris) komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 20 november 2008 (verzonden op 24 november 2008) met de procedurenummers Awb 07/28808, 07/28865, 07/28873, 07/28868, 07/28871, 07/28869, 07/28870, 07/28867 en 07/28866 (*productie 1*). De rechtbank heeft bij haar uitspraak de bestreden besluiten van 15 juni 2007 vernietigd en bepaald dat de Staatssecretaris een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak. Voorts heeft de rechtbank ten laste van de Staat der Nederlanden een proceskostenveroordeling uitgesproken.

2. Achtergronden

- 2.1 Verweerders waren in het bezit van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Hierbij dient volledigheidshalve te worden aangetekend dat mevrouw (procedurenummer Awb 07/28808) als hoofdpersoon fungeert. De verblijfstitels van de overige verweerders in dezen zijn afhankelijk van haar verblijfstitel.
- 2.2 Bij besluiten van 15 juni 2007 zijn de verblijfsvergunningen asiel voor onbepaalde tijd van verweerders met terugwerkende kracht tot de ingangsdata ingetrokken, dit omdat is gebleken dat de hoofdpersoon in het kader van haar asielaanvraag valse informatie had verstrekt. De daartegen ingestelde beroepen hebben geleid tot de thans door de Staatssecretaris bestreden uitspraak.

3. Grieven

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank onder rechtsoverweging 9 tot en met 11 op pagina 5 van de aangevallen uitspraak:

"De vergunningverlening bij besluiten van 1 april 2003 is derhalve tot stand gekomen terwijl verweerder (*thans: appellans*) op de hoogte was van de inhoud van het nader gehoor van 16 november 2000. Dit is voor verweerder aanleiding geweest tot het instellen van het DNA-onderzoek, maar overigens heeft verweerder aan de inhoud van het nader gehoor geen consequenties verbonden. Vervolgens zijn aan eisers (*thans: verweerders*) sub 2 tot en met 6 en 8 en 9 bij besluiten van 24 mei 2006 verblijfsvergunningen asiel voor onbepaalde tijd verleend. Ook toen zijn geen consequenties verbonden aan het nader gehoor, terwijl de verblijfsvergunningen van eisers sub 2 tot en met 6 en 8 en 9 van eiseres sub 1 afhankelijke vergunningen betroffen.

Onder deze omstandigheden mocht eiseres sub 1 er gerechtvaardigd op vertrouwen dat haar niet zou worden tegengeworpen dat zij onjuiste gegevens heeft verstrekt bij de aanvraag om toelating als vluchteling. Het beroep op het vertrouwensbeginsel slaagt.

Aangezien eiseres sub 1 een beroep op het vertrouwensbeginsel toekomt, kan de intrekking van de afhankelijke verblijfsvergunningen van eisers sub 2 tot en met 9 ook niet in stand blijven."

- 3.2 De gegrondverklaring van deze grief valt tevens de rechtsgeldigheid van de rechtsoverwegingen 12 en 13 aan.

4. Toelichting op de grieven

4.1 De rechtbank heeft in de rechtsoverweging 9 tot en met 11 een onjuiste invulling aan het vertrouwensbeginsel gegeven, dit door ten onrechte te bepalen dat – zakelijk weergegeven – het feit dat appellant niet onmiddellijk nadat is geconstateerd dat de hoofdpersoon valse informatie had verschaft in het kader van haar asielaanvraag, over is gegaan tot intrekking van haar verblijfsvergunning en alle afhankelijke verblijfsvergunningen, reeds voldoende grond vormt voor het gerechtvaardigd vertrouwen dat de Staatssecretaris dit niet meer zou doen.

4.2 Volgens paragraaf C8/2 gelezen in samenhang met paragraaf C5/2.1 van de Vreemdelingencirculaire kan intrekking van een verblijfsvergunning asiel op grond van het verstrekken van onjuiste gegevens plaatsvinden tenzij sinds de verlening of de verlenging een periode van twaalf jaar is verstreken. Dit beleid is door uw Afdeling niet onredelijk geacht; zie onder andere:

- *Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: AbRS) van 12 september 2007, 200703434/1, LJN: BB3792 (zie <http://www.rechtspraak.nl>).*

De Staatssecretaris heeft in overeenstemming met dit beleid gehandeld en de verblijfsvergunning ook binnen de bedoelde termijn van twaalf jaren ingetrokken.

4.4 De Staatssecretaris kan gebruik maken van de bevoegdheid om tot intrekking van een verblijfsvergunning asiel voor (on)bepaalde tijd over te gaan, voor zover dit niet in strijd is met het vertrouwensbeginsel. In hier voege merkt de Staatssecretaris op dat degene die op basis van onjuiste of onvolledige informatie rechten heeft verworven, er steeds rekening mee dient te houden dat op enig moment rechtsherstel plaats kan vinden; zie:

- *AbRS van 21 december 2005, 200506113/1 (JV 2006/52).*

Verweerders hebben in het kader van onderhavige procedure expliciet erkend dat de hoofdpersoon ter staving van haar asielrelaas valse en/of onvolledige informatie heeft verschaft.

4.5 In dit kader heeft de rechtbank miskend dat verweerders enkel aan een expliciete mededeling van de Staatssecretaris dat die valse en/of onvolledige gegevens niet worden tegengeworpen gerechtvaardigd vertrouwen kunnen ontleen; zie:

- *AbRS van 9 maart 2004, 200307667/1 (JV 2004/183).*

Gesteld noch gebleken is dat aan verweerders een dergelijke expliciete toezegging is gedaan.

4.6 Voor zover de rechtbank in de aangevallen rechtsoverwegingen wil zeggen dat de omstandigheid dat de Staatssecretaris reeds in 2000, althans enkele jaren na de verlening van de verblijfsvergunning aan de hoofdpersoon, op de hoogte was of had behoren te zijn van het feit dat de hoofdpersoon een onwaar asielrelaas aan haar aanvraag ten grondslag had gelegd, als een bijzondere omstandigheid dient te worden gezien welke tot gerechtvaardigd vertrouwen zijdens verweerders leidt, is dit ten onrechte. In de eerste plaats rijmt een dergelijke aanname niet met hetgeen uw Afdeling

heeft bepaald ten aanzien van de precieze invulling van het vertrouwensbeginsel, zoals eerder in dit hogerberoepschrift naar voren is gebracht. Deze omstandigheid kan evenmin worden aangemerkt als zodanig bijzonder dat van het ter zake gevoerde beleid had moeten worden afgeweken; vergelijk:

- *rechtbank Den Haag (meervoudige kamer) van 30 juni 2008, Awb 07/42478, zoals deze is bevestigd door AbRS van 13 augustus 2008, 20085704/1 (productie 2)*

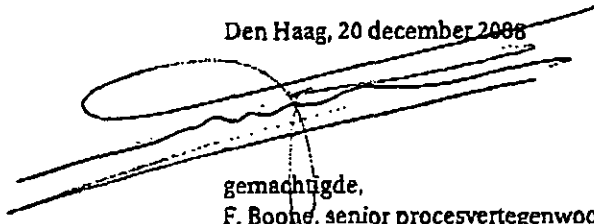
Dit leidt ertoe dat de aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd.

- 4.7 Voorts merkt de Staatssecretaris op dat de onder punt 3.1 van dit hogerberoepschrift bestreden overwegingen een kennelijk impliciete aanname zijdens de rechtbank omvat dat, zakelijk weergegeven, de vaststelling van ~~de door de hoofdpersoon deels valselijk geuite familierechtelijke betrekking~~ tussen haarzelf en de overige verweerders, alsmede de vaststelling van de juiste persoonsgegevens van sommige van de verweerders door de Staatssecretaris als enige grond is gehanteerd voor de intrekking van de verblijfsvergunningen. Ten onrechte gaat de rechtbank voorbij aan het feit dat, zoals dit reeds uit het voornemen ten aanzien van de hoofdpersoon van 26 januari 2007 zoals deze herhaald en ingelast is bij de beschikking van 15 juni 2007 blijkt en tijdens het onderzoek van de rechtbank door de Staatssecretaris uitdrukkelijk is herhaald, de vaststelling van de familierechtelijke betrekkingen en de personalia van (sommige van) de verweerders niet de voornaamste grond voor intrekking is. Deze is gelegen in het feit dat, zoals achteraf is gebleken, het asielrelaas dat de hoofdpersoon naar voren heeft gebracht ter onderbouwing van het verzoek om toelating als vluchteling feitelijk onmogelijk juist kan zijn. De rechtbank is aan dit betoog volledig voorbijgegaan, zonder dit punt op enige wijze bij de beoordeling van het geschil en de motivering van haar uitspraak te betrekken.
- 4.2 Ten aanzien van de motivering merkt de Staatssecretaris verder op dat in de opsomming van feiten en de motivering in de rechtsoverwegingen 6 tot en met 10 de rechtbank expliciet een van de kinderen van de hoofdpersoon, te weten (in de aangevallen uitspraak eiseres sub 7) buiten beschouwing heeft gelaten. Echter, in rechtsoverweging 11 constateert de rechtbank zonder dit punt op enige wijze te motiveren dat ook ten aanzien van deze verweester sprake is van schending van het vertrouwensbeginsel.

5. Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerders tegen de besluiten van 15 juni 2007 ingestelde beroepen.

Den Haag, 20 december 2008



gemachtigde,
F. Boone, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC 's-Gravenhage